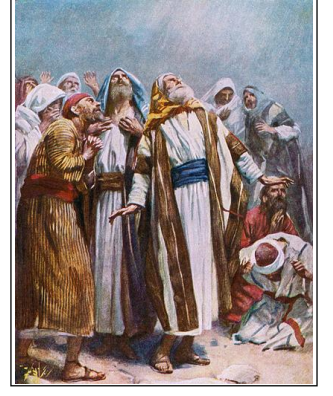

உயிர்த்தெழுந்தார்! உன்னதமேறினார்! இடையில்?

R. ஸ்டான்லி

அளவுக்குமீறி கிறிஸ்துமஸ் கொண்டாடுகிறோம்; ஆனால் ஈஸ்டரை அவ்வளவு முக்கியப்படுத்துவதில்லை. மத்தேயு, லூக்கா ஆகிய இரு சுவிசேஷங்களில் மட்டுமே கிறிஸ்துமஸ் சரிதை உண்டு. ஆனால் நான்கு சுவிசேஷங்களும் கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலை வெகுவாய் விவரிக்கின்றன. கிறிஸ்து பிறப்பு என்பது பவுலின் நிருபங்களில் ஓரிரு இடத்தில் மட்டுமே உண்டு (கலா 4:5; 1 தீமோ 3:16அ). அவரது உயிர்த்தெழுதலோ நடபடிகளிலும் நிருபங்களிலும் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லப்படுகின்றது. பவுலைப் பொருத்தவரை சுவிசேஷமானது கிறிஸ்துவின் பிறப்பில் அல்ல, அவரது இறப்பிலேயே தொடங்குகிறது (1 கொரி 15:1-4). தொடடில் அல்ல, தொழுமரமே கிறிஸ்தவத்தின் அடையாளச் சின்னம். நவீனக் கிறிஸ்தவம் மற்றும் அதன் செய்தியில் காணப்படும் பலக்குறைவுக்கு முக்கியக் காரணம் இங்கு தானிருக்கிறது (1 கொரி 15:14,17).

ஈஸ்டருக்கு முன்னர் லெந்து காலம் என்று 40 நாட்களைக் கிறிஸ்தவர்கள் அனுசரிப்பதற்கு பைபிளில் எந்த ஆதாரமும் கிடையாது. இது திருமறையின் அடிப்படையில்லாத ஒரு பாரம்பரியம், அவ்வளவுதான். இயேசுவானவர் தமது வாழ்வின் இறுதிக்கட்டத்தில் அல்ல, சிலுவையிலறையப்படுவதற்கு முந்திய அவரது மூன்றரை ஆண்டு ஊழியத் தொடக்கத்தில்தான் 40 நாட்கள் உபவாசம் பண்ணினார் (மத் 4:1,2,17). ஆனால் அவரது உயிர்த்தெழுதலுக்கும் பரமேறுதலுக்கும் இடைப்பட்ட காலமாகிய **40 நாட்கள்** தமது சீடருடன் செலவிட்டதுதான் திருமறையில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது (அப் 1:3). அக்காலக்கட்டத்தில் நிகழ்ந்த எத்தனையோ காரியங்களை பைபிள் வரிசைப்படுத்தியுள்ளது. அவற்றில் முக்கியமானது அவர் 10 முறை தரிசனமானதுதான் (மாற் 16:9-11; மத் 28:9,10; லூக் 24:13-32; 24:33,34; யோ 20:19-23; 20:24-29; 21:1-24; மத் 28:16-20; லூக் 24:44-49,50-53). இந்த 40 நாட்களின்போது “**இறையரசுக்கடுத்த காரியங்களை**” ஆண்டவர் பேசிக்கொண்டிருந்தார். அவர் பத்து முறை காட்சியளித்தது **இறையரசு வாழ்வு** (Kingdom Life) என்பதற்கு உசிதமான படிப்பினைகளை நிறைய தருகிறது. “பரலோக இராஜ்யம்” (விண்ணரசு) அல்லது “தேவனுடைய இராஜ்யம்” (இறையரசு) குறித்துப் பிரசங்கித்து அவர் தமது மண்ணுலகப் பணியைத் தொடங்கினார் (மத் 4:17; மாற் 1:14,15). இப்பொழுதும் பிரதானமாகத் “தேவனுடைய இராஜ்யத்துக்கு” அடுத்த காரியங்களையே உபதேசித்து தமது பணியை நிறைவு செய்கிறார். இதனை இச்செய்தியில் தியானிப்போம் —

1. மகதலேனா மரியாளுக்குக் காட்சி

மாற்கு 16:9-11, “வாரத்தின் முதலாம் நாள் அதிகாலையில் இயேசு எழுந்திருந்த பின்பு, மகதலேனா மரியாளுக்கு முதன் முதல் தரிசனமானார். அவளிடமிருந்து அவர் ஏழு பிசாசுகளைத் துரத்தியிருந்தார். அவள் புறப்பட்டு, அவருடன் இருந்தோர் துக்கத்துடன் அழுதுகொண்டிருக்கையில், அவர்களிடம் சென்று அச்செய்தியை அறிவித்தாள். அவர் உயிரோடிருக்கிறார் என்றும் அவளுக்குக் காணப்பட்டார் என்றும் அவர்கள் கேட்டபோது நம்பவில்லை.”

உயிர்த்த கிறிஸ்து தமது முதலாம் காட்சியையே பிசாசின் பிடியிலிருந்து விடுபட்டிருந்த ஒரு பெண்மணிக்குக் கொடுத்தது குறிப்பிடத்தக்கது. பிசாசு பிடித்திருந்தவள் என்று அவள் எங்கும் அறியப்பட்டிருந்திருப்பாள். முழு விடுதலை அனுபவித்து இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாகியும் “ஏழு பிசாசுகள் துரத்தப்பட்டவள்” என்றே அழைக்கப்படுகிறாள் (லூக் 8:1,2). இவ்விதப் பின்னணியுள்ள ஒரு மாதாவுக்கு நமது உயிர்த்தெழுந்த மீட்பர் தமது முதலாம் காட்சியை அருளியதேன்? எனது பதில்: **கிருபை!**

அவள் ஒரு பாடலாசிரியையாயிருந்திருந்தால் “Amazing Grace” (கிருபையிதே, தேவ கிருபையிதே!) என்ற பாடலை அவள்தான் இயற்றியிருப்பாள்! எனது கற்பனையைத் தவறு என்று பவுலடியார் சொல்லமாட்டார் என்பதே எனது கருத்து. அவரது அனுபவமும் இத்தகையதுதானே? இளைஞன் தீமோத்தேயுவுக்கு அவர் எழுதியது: “பாவினை இரட்சிக்கக் கிறிஸ்து இயேசு உலகிற்குள் வந்தார் ... அவர்களில் பிரதான பாவி நான். ஆனாலும், நித்திய ஜீவனை அடையும்படி இனி இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கவிருப்பவர்களுக்கு மாதிரியாயிருக்கும்படியாகவே நான் **இரக்கம்** பெற்றேன்” (1 தீமோ 1:15,16). நண்பரே, உங்களைப்பற்றி எனக்குத் தெரியாது; எனது கதையோ இதுதான். ஸ்டான்லியாகிய என்னைவிட மோசமானதொரு பாவி இருக்க வாய்ப்பில்லை. பெருமையடித்துக்கொள்ள என்னிடம் எதுவுமே இல்லை (எபே 2:8,9).

மகதலேனா மரியாளுக்கு இயேசு தரிசனமானதை அப்போஸ்தலன் யோவான் எழுதியுள்ளது இன்னொரு மகிமையான சத்தியத்தை நமக்குத் தருகிறது. யோவான் 20:11-18, “இயேசு அவளைப் பார்த்து: ‘நீ என் சகோதரிடம் சென்று, நான் எனது பிதாவிடமும் உங்களது பிதாவிடமும், எனது தேவனிடமும் உங்களது தேவனிடமும் ஏறிப்போகிறேன் என்று அவர்களுக்குச் சொல்லு’ என்றார்.” என்னே **அடையாளப் படுத்தல்!** Identification! உலகைப் படைத்தவரும் உலக இரட்சகருமானவர் நம்மை அவரது “சகோதரர்” என்று எப்படித்தான் அழைக்கிறாரோ? சமூக அந்தஸ்து இல்லாததொரு சகமனிதனையே எனது சகோதரன் என்றழைக்கத் தயங்குகிறேனே! தேவனது ஒரே பேறான குமாரனாகிய என் இயேசுவோ படுபாவிளாகிய நம்மை அவரது சகோதர சகோதரிகள் என்றழைக்க “வெட்கப்படவில்லை” (எபி 2:11.12). அவரது பாதங்களை நான் முத்தம் செய்கிறேன்; அவற்றை எனது கண்ணீரினால் கழுவி, எனது குட்டை முடியினால் துடைக்கிறேன்! “ஆண்டவரே, என்னைவிட அறிவிலும் அந்தஸ்திலும் குறைந்தோரை அசட்டை செய்யும் என் அகங்காரச் சிந்தையை மன்னியும். தாழ்ந்தவர்களுடன் கூடிக்கொள்ள எனக்குதவிடும்” (எரே 9:23,24; ரோ 12:16).

2. கல்லறையிலிருந்து திரும்பிவந்துகொண்டிருந்த பெண்களுக்குக் காட்சி

மத்தேயு 28:9,10, “அப்பெண்மணிகள் இயேசுவின் சீடர்களுக்கு அறிவிக்கப் போய்க்கொண்டிருக்கையில், இயேசுவே அவர்களுக்கு எதிர்ப்பட்டு, ‘வாழ்க’ என்றார். அவர்கள் அவருக்கருகில் வந்து அவரது பாதங்களைத் தழுவி, அவரைப் பணிந்துகொண்டார்கள். அப்பொழுது இயேசு அவர்களைப் பார்த்து, ‘பயப்படாதிருங்கள்; நீங்கள் போய், என் சகோதரரைக் கலிலேயாவுக்குப் போகும்படிச் சொல்லுங்கள்; அங்கு அவர்கள் என்னைப் பார்ப்பார்கள்’ என்றார்.”

சுவிசேஷத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளவைகளின்படிப் பார்த்தால், உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தரை முதலாவது தொழுதுகொண்டது **பெண்கள்தான்!** மட்டுமல்ல, அவரது உயிர்த்தெழுதலுக்குச் சாட்சியாக முதலாவது அனுப்பப்பட்டதும் **பெண்கள்தான்!** இது தற்செயலாய் நிகழ்ந்ததல்ல, இப்படி நடக்கவேண்டுமென தேவனே நியமித்திருக்கிறார். மிரியாம் ஒரு தீர்க்கதரிசனப் பாடகி. மற்ற சகோதரிகளை அழைத்து அவள் சொன்னது: “கர்த்தரைப் பாடுங்கள்; அவர் மகிமையாய் வெற்றி பெற்றார்” (யாத் 15:20,21). தெபொரான் இன்னொரு தீர்க்கதரிசனப் பாடகி. அவள் பாடியது: “கர்த்தாவே, உம்மைப் பகைக்கிற யாவரும் அழியட்டும்; உம்மை நேசிக்கிறவர்களோ முழுவீச்சில் உதிக்கும் சூரியன்போல் இருக்கட்டும்” (நியா 4:4; 5:1,31). அன்னாளது பாடலும் தீர்க்கதரிசனத் தொனியுடன் இருந்தது. அவள் பாடியது: “கர்த்தரை எதிர்ப்போர் நொறுக்கப்படுவர்! ... தாம் அமர்த்திய ராஜாவுக்கு அவர் பலம் அளித்து, தாம் அபிஷேகம்பண்ணினவரின் கொம்பை உயரப்பண்ணுவார்” (1 சாமு 2:10). கோலியாத்தைத் தாவிது முறியடித்தபோது அதற்காய் வெற்றிப்பவனி முன்னெடுத்தது பெண்மணிகள்தான் (1 சாமு 18:6,7). மரியாளின் கீதம் அன்னாளின் பாடலைப் போன்றது. அவள் திரும்பத் திரும்பத் தேவனை “வல்லமையுடையவர்” எனப் போற்றினாள் (லூக் 1:46-55). பேன்னி கிராஸ்பி (1820-1915) மற்றும் பிரான்சஸ் ரிட்லி ஹேவர்கால் (1836-1879) போன்ற பாடலாசிரியைகளுக்குத் திருச்சபை என்றும் கடமைப்பட்டுள்ளது. தமிழ்க் கிறிஸ்தவராகிய நாம் சகோதரி சாராள் நவரோஜி (1938-2014) அவர்கள் இல்லையே என்று எவ்வளவாய் ஏங்குகிறோம்! அவர்கள் இன்று இருந்திருந்தால் கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதல் மற்றும் பரமேறுதல் குறித்து இன்னும் எத்தனையோ பாடல்கள் தந்திருப்பார்கள்!

தங்களது பீடங்களிலிருந்து பெண்கள் பிரசங்கிப்பதை அநேக சபைகள் சகித்துக்கொள்ள முடிவதில்லை. தொழுகையையாவது அவர்கள் நடத்தட்டுமே! ஆடவரது குரலைவிட அவர்களது குரல் கூடுதல் இனிமையென்பதை யார் மறுக்க முடியும்? ஒன்றுவிட்டு ஒரு ஞாயிறு ஆராதனையிலாவது சகோதரிகள் நமது ஆலயங்களில் பாடல் நடத்தலாம். அப்பொழுது எஸ்றா மற்றும் நெகேமியா காலத்துச் சீர்திருத்தங்கள் நமது சபைகளில் உருவாக அது வழிவகுக்கும் (எஸ்றா 2:65; நெகே 7:67). சகரியா 9:9 இலுள்ள தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேறுதலாகவே அன்று “ஓசன்னா” பவனி அமைந்திருந்தது: “சீயோன் குமாரத்தியே, மிகவும் களிகூரு; எருசலேம் குமாரத்தியே, கெம்பீரி; இதோ, உன் இராஜா உன்னிடம் வருகிறார்” (மத் 21:4,9). சீயோன் “குமாரத்தி” என்பது சீயோன் “குடிமக்களையே” குறிக்கும் என்று நீங்கள் வாதிடலாம். இருக்கலாம், ஆனால் சகரியா 9:13 இல் உள்ளபடி சீயோனின் “குமாரர்” என்று இங்கு அழைக்காதது ஏனோ? எது எப்படியிருப்பினும், பெண்களை இறையரசில் இரண்டாந்தரக் குடிமக்கள் என்று கருதக்கூடாது (கலா 3:28). பாஸ்டர் ஐயா அவர்களே, 52 ஞாயிறுகளில் ஒன்றைத்தான் ‘பெண்கள் ஞாயிறு’ என்று அனுசரிக்கவேண்டுமோ? மாதத்திற்கு ஒரு ஞாயிறுக்கிழமையை அவ்விதம் கொண்டாடினா லென்ன? சொல்லப்போனால், நமது சபைகளில் ஆண்களைவிடப் பெண்கள்தானே அதிகம்? ஒவ்வொரு சபையிலுமுள்ள பெண்கள் இக்கருத்தினைத் தலைவர்களிடம் முன்வைக்கவேண்டும்.

பேசும் திறன் பெண்களுக்கு நிறையவே உண்டு. சுவிசேஷத்தையே உரையாடலாக்க அவர்களை ஊக்குவிக்கலாம். இந்தியக் கலாச்சாரத்தைப் பொருத்தமட்டில், பெண்கள்தான் பெண்களை எளிதில் சந்திக்க முடியும். கிராமப்புறங்களில் இது மறுக்க முடியாதது. கிராமங்களை நற்செய்தியுடன் சந்திப்பதற்குக் குழுக்களாய்ச் செல்ல நமது சகோதரிகளுக்குத் திருச்சபை உதவி செய்யவேண்டும். இந்தியரில் பாதிக்குக் குறையாமல் பெண்கள்தான். அக்கா, தங்கச்சி, அம்மா, நீங்கள் ஒரு யோவன்னாளாய், சூசன்னாளாய், பிரிஸ்கில்லாளாய், திரிபேனாளாய், திரிபோசாளாய், பெர்சியாளாய், யூலியாளாய் இருக்க மாட்டீர்களா? (லூக் 8:2,3; ரோ 16:3,12,15).

3. எம்மாவு சாலையில் இரு சீடருக்குக் காட்சி

மாற்கு 16:12,13, “அதற்குப் பின்பு அவர்களில் இருவர் ஒரு கிராமத்திற்கு நடந்து போகையில் அவர்களுக்கு இயேசு மறுபுறமாய்த் தரிசனமானார். அவர்களும் போய், அதை மற்றவர்களுக்கு அறிவித்தார்கள்; அவர்களையும் சீடர்கள் நம்பவில்லை.”

லூக்கா 24:13-32, “அன்றே அவர்களில் இருவர் எருசலேமுக்கு ஏழு அல்லது எட்டு மைல் தொலைவிலுள்ள எம்மாவு எனும் கிராமத்திற்குப் போனார்கள். போகும்போது இந்நிகழ்வுகள் எல்லாவற்றையும் குறித்து ஒருவரோடொருவர் பேசிக்கொண்டார்கள். அவர்கள் இப்படிப் பேசி உரையாடிக்கொண்டிருக்கும்போது, இயேசு தாமே சேர்ந்து அவர்களுடன் நடந்துபோனார் ... மோசே மற்றும் அனைத்துத் தீர்க்கர்களும் எழுதிய வேத வாக்கியங்கள் எல்லாவற்றிலும் தம்மைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்டவைகளை அவர்களுக்கு விவரித்துக் காண்பித்தார் ... அப்பொழுது அவர்களது கண்கள் திறக்கப்பட்டு, அவரை அறிந்தார்கள்; உடனே அவர் அவர்களுக்கு மறைந்துபோனார்.”

பைபிள் பிரியர்களாகவும் **பைபிள்** படிப்பவர்களாகவும் மாறவேண்டுமென்ற அழைப்பு இங்கு அனைத்துக் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் வருகிறது. வேலைப்பளு பெருகிக்கொண்டேயிருக்கும் இந்நாட்களில் பலியாவது திருவசனத் தியானத்திற்கான அமைதி வேளையே. “ஆசீர்வாதம்” (Blessing) பெறுவதைக் குறித்து எங்கும் பேச்சு; ஆனால் பைபிளிலுள்ள மிக நீண்ட புத்தகத்தின் முதல் அத்தியாயமே “பாக்கியம்” (Blessedness) பெறுவதற்கான வழிமுறையை வகையறுக்கிறது: சங்கீதம் 1:1,2, “கர்த்தருடைய வேதத்தில் பிரியமாயிருந்து, இரவும் பகலும் அதில் தியானமாயிருக்கிறவன் பாக்கியவான்.” பூரணம், பசுமை, கனிநிறைவு ஆகியவை இதன் உடனடி விளைவு (வச 3). “வேதமே இல்லாத நாளெல்லாம் நாளாகுமா?” என்பது சுவிசேஷகர் D. L. மூடி (1837-1899) அவர்களது கேள்வி! பாலை நிலத்தில் 40 ஆண்டுகள் தேவ மக்கள் பயணித்தபோது அவர்கள் கற்றுக்கொள்ளவேண்டிய தலைசிறந்த பாடமென்று தேவன் எதிர்பார்த்தது: “சாப்பாட்டினால் மட்டுமல்ல, தேவனது வாயிலிருந்து புறப்படும் ஒவ்வொரு வார்த்தை யினாலேயே மனிதன் உயிர் வாழ்வான்” (உபா 8:3,4). பிசாசுக்கு நமதாண்டவர் கொடுத்த முதல் அடி இதுதான் (மத் 4:4). தின்னுவதற்காய்ச் சம்பாதிக்க நாம் தினமும் எவ்வளவு நேரம் செலவிடுகிறோம்? திருமறைத் தியானத்திற்காக?

திருவிவிலியத்தின் ஒவ்வொரு புத்தகத்திலும் திருமகன் **இயேசுவைச்** சந்திப்பதே பலன் மிகுந்த ஆராய்ச்சியாகும். **“தம்மைக் குறித்து”** வேத வாக்கியங்கள் “எல்லாவற்றிலும்” சொல்லப்பட்டிருப்பவற்றையே அவர் எம்மாஷர் சீடருக்கு விவரித்துக் காண்பித்தார் (லூக் 24:27). திருமறையானது கிறிஸ்துவையே மையமாய்க்கொண்டது. *Open Bible* போன்ற ஆராய்ச்சி வேதமொன்றை வாங்கிப் படியுங்கள்; அறுபத்தாறு புத்தகங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் கிறிஸ்துவைப் பார்க்க அது உங்களுக்கு உதவியாயிருக்கும். வேறு எந்தக் கோணத்தில் படித்தாலும் அது ஏட்டுச்சுரைக்காய்தான். இயேசுவைக் கொல்ல வழிதேடிக்கொண்டிருந்த யூதரின் பிரச்சனையே இதுதானே? வேத வாக்கியங்களில் நித்திய ஜீவன் உண்டு என்று எண்ணித்தான் அவர்கள் அவற்றை ஆராய்ந்துகொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இவரைத்தான் நித்திய ஜீவனைத் தருபவராய் பழைய ஏற்பாட்டுப் புத்தகங்கள் முன்னுரைத்தன என்பதைக் காணத் தவறிவிட்டார்கள் (யோ 5:18,39,40). இயேசுவைத் தனிவாழ்வில் சந்திக்காது வெறும் தலையறிவு! இயேசுவை அறியாத அல்லது அவரால் அறியப்படாத எத்தனை இறையியல் பட்டதாரிகள் நமது பிரசங்கபீடங்களில் ஏறுகிறார்கள்! சிலுவையில் எழுதப்பட்ட எபிரெயு, கிரேக்கு, லத்தீன் ஆகிய மொழிகள்தான் அவர்களுக்குத் தெரியும்; சிலுவையில் அறையப்பட்ட மகிமையின் கர்த்தரையோ அவர்கள் அறியார்கள் (யோ 19:19,20; 1 கொரி 2:8).

4. சீமோன் பேதுருவுக்குக் காட்சி

லூக்கா 24:33,34, அந்த இரு எம்மாஷு சீடர்கள் எருசலேமுக்குத் திரும்பிப் போய், பதினொருவரிடமும் அவர்களுடனிருந்தவர்களிடமும், “கர்த்தர் உண்மையாகவே உயிர்த்தெழுந்து **சீமோனுக்குத்** தரிசனமானார்” என்றனர். 1 கொரிந்தியர் 15:4,5இல் அப்போஸ்தலன் பவுல் இதனையே குறிப்பிடுகிறார்: “கிறிஸ்து வானவர் வேத வாக்கியங்களின்படி மூன்றாம் நாள் உயிர்த்தெழுந்து, **கேபாவுக்கும்**, பின்பு பன்னிரு வருக்கும் தரிசனமானார்.”

சீமோன் பேதுருவுக்குத் தனித் தரிசனம் ஏன்? வேத வியாக்கியானி எவரும் திருப்திகரமாக பதிலளிக்க முடியாத கடினமான கேள்வியிது. என்னைப் பொருத்தவரை, இதனைத் தேவனது **தீர்மானம்** அல்லது **தெரிந்தெடுப்பு** என எடுத்துக்கொள்கிறேன். தேவப் பிள்ளைகள் யாவரும் உலகம் தோன்றுவதற்கு முன்னரே கிறிஸ்துவுக்குள் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டுள்ளனர் எனத் திருமறை போதிக்கிறது (எபே 1:4; 2 தெச 2:13). தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள் நடுவிலிருந்து ஒரு சிலரைத் தேவன் குறிப்பிட்ட நோக்கங்களுக்காய்ப் பிரித்தெடுக்கிறார். புறவினத்தார், அரசர்கள் மற்றும் இஸ்ரவேலருக்குமுன் கிறிஸ்துவின் பெயரை எடுத்துச்சொல்ல “தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட பாத்திரம்” எனப் பவுல் விளங்கினார் (அப் 9:15; கலா 1:1). திருமறையில் காரணம் குறிப்பிடாது “கர்த்தருக்குள் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்” என்று ரூபஸ் அழைக்கப்பட்டார் (ரோ 16:13). அப்போஸ்தலன் யோவான் தனது இரண்டாம் நிருபத்தை “தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஓர் அம்மாவுக்கு” எழுதினார் (2 யோ 2). முதலாவது யூதருக்கும், அடுத்து புறவினத்தாருக்கும் இறையரசினைத் திறந்துவிடச் சீமோன் பேதுரு தெரிந்துகொள்ளப்பட்டார் (அப் 2:14,40,41; 10:17-20,44,45). இதற்காகவே ஆண்டவர் அவரிடம் “விண்ணரசின் சாவினைக்” கொடுத்தார் (மத் 16:19). குறிப்பிட்ட பணிப்பொறுப்புகளுக்காய்க் கர்த்தரால் பிரத்தியேகமாய்த் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களை விசுவாசிகளாகிய நாம் மதிப்புடன் நடத்தவேண்டும். ஆரோன்-மிரியாம் போலவும், கோராகு-தாத்தான் போலவும் தேவனது தெரிந்தெடுப்பைக் கேள்வி கேட்டு தேவனது கோபத்திற்கு ஆளாகாதிருப்போம் (எண் 12:1,2,9; 16:1-3; யூதா 11இ).

தேவனது தெரிந்தெடுப்பு என்பது அந்த நபரின் தகுதியில் அல்ல, தேவனது இரக்கத்தின் அடிப்படையிலானது (ரோ 9:13-15). தமது சீடரில் பன்னிருவரை எந்த அடிப்படையில் அப்போஸ்தலர் என்று கிறிஸ்து தெரிந்தெடுத்தார்? சுவிசேஷங்களில் வாசிக்கிறபடி, அவர்களது திறன்களைவிடக் குறைபாடுகள்தான் கூடுதலாய்க் காணப்பட்டன: விசுவாசமின்மை, ஜெபமின்மை, தொழுகைக் குறைவு, மன்னியாமை, போட்டி மனப்பான்மை, பிறர் காரியங்களில் தலையீடு, கனிவின்மை, தைரியமின்மை, குறுகிய மனப்பான்மை மற்றும் மண்ணுலகச் சிந்தை. ஆண்டவரோ அவர்களைத் திருச்சபையை வழிநடத்த மட்டுமல்ல, வரவிருக்கும் விண்ணரசில் இஸ்ரவேலரை நியாயந்தீர்க்கவும் தெரிந்துகொண்டார் (லூக் 22:29,30). எவ்விதத் தெரிந்தெடுப்பிற்கும் பின்னணியாயிருக்கும் அவரது முன்னறிவைப் போற்றுவோம்!

5. மேலறையில் பத்து சீடருக்குக் காட்சி

லூக்கா 24:36-49, “எருசலேயிலுள்ள சீடருக்கு இக்காரியங்களை எம்மாவு சீடர்கள் அறிவித்துக் கொண்டிருந்தபோது, இயேசு தாமே அவர்கள் நடுவில் நின்று, ‘உங்களுக்குச் சமாதானம்’ என்றார். அவர்களோ கலங்கி, பயந்து, ஓர் ஆவியைப் பார்ப்பதாக நினைத்தார்கள் ... அவர் அவர்களுக்குத் தமது கைகளையும் கால்களையும் காட்டினார் ... வேத வாக்கியங்களைப் புரிந்துகொள்ளும்படி அவர்களது மனதை அவர் திறந்தார் ... மேலும் அவர்களிடம், ‘மனத்திரும்புதலும் பாவ மன்னிப்பும் அனைத்து நாட்டினருக்கும் எனது பெயரால் பிரசங்கிக்கப்படவேண்டும் ... என் பிதா வாக்குப்பண்ணியதை, இதோ, நான் உங்களுக்கு அனுப்புகிறேன்; நீங்களோ உன்னதத்திலிருந்து வரும் பலத்தினால் ஆட்கொள்ளப் படும்வரை எருசலேம் நகரில் காத்திருங்கள்’ என்றார்.”

யோவான் 20:19-23, “வாரத்தின் முதல் நாளாகிய அன்று சாயங்காலத்தில், சீடர்கள் கூடியிருந்த இடத்தில், யூதர்களுக்குப் பயந்ததால் கதவுகள் பூட்டப்பட்டிருக்கையில், இயேசு வந்து நடுவில் நின்று, ‘உங்களுக்குச் சமாதானம் ... பிதாவானவர் என்னை அனுப்பியுள்ளது போலவே நானும் உங்களை அனுப்புகிறேன்’ என்றார். மேலும் அவர்கள் மீது ஊதி, ‘பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். எவர்களது பாவங்களை மன்னிக்கிறீர்களோ அவை அவர்களுக்கு மன்னிக்கப்படும்; எவர்களது பாவங்களை மன்னியாதிருக்கிறீர்களோ அவை அவர்களுக்கு மன்னிக்கப்படாதிருக்கும்’ என்றார்.”

தமது சீடருக்குச் “சமாதானம்” கூறிய இயேசு எங்கும் சமாதானச் செய்தியை பரப்பிட அவர்களை அனுப்பிவைக்கிறார். அவரது பிள்ளைகளாகிய நம் ஒவ்வொருவருக்கும் இது பொருந்தும். முன்பு நாம் கடவுளுக்கு எதிரிகளாய் இருந்தோம்; இன்றோ அவரது குமாரனின் இறப்பு மற்றும் உயிர்ப்பினால் அவருடன் ஒப்புரவாகிவிட்டோம் (ரோ 5:10). அவரை எதிர்த்துக்கொண்டிருந்த நாம் அவரது ஒப்புரவாகுதலின் செய்தியை எடுத்துரைக்கிறவர்களாகிவிட்டோம். ஒப்புரவாகுதலின் ஊழியத்தைத் தேவன் நமது கைகளில் தந்து, நம்மைக் கிறிஸ்துவின் அரசுத் தூதுவர் ஆக்கிவிட்டார் (2 கொரி 5:18,19). ஆத்துமாதாயம் என்றாலே தேவனுடன் சமாதானமாகும்படி மக்களைக் கிறிஸ்துவிடம் கொண்டுவருவது தான் (வச 20). தேவனது பொறுப்புள்ள குமாரர் குமாரத்திகளாக நாம் சமாதானம் பண்ணுகிறவர்களாயிருக்கிறோம் (மத் 5:9). தேவ சமாதானத்தை அனுபவிக்கும்படி தேவனுடன் சமாதானம்! ஒருவ ரோடொருவர் சமாதானமாய் இருக்கும்படி தேவனுடன் சமாதானம்! (நீதி (16:7).

*அமைதியைத் தேடி அலைந்து திரியும் திரள்கோடி ஜனங்கள் நம்மில் உண்டு;
ஆறுகள் நதிகள் என்று தேடும் பக்தகோடிகள் நம்மில் உண்டு;
உண்மைத் தெய்வத்தை அறிய மலைகள் நாடும் ஜனம் நம்மில் உண்டு;
இலவச இரட்சிப்பை அருளும் சிலுவைச் செய்தி சொல்ல நீ உண்டு!*

நாம் எவ்வளவுதான் திறமைசாலிகளாயிருந்தாலும் நமது சொந்த பலத்தினால் இந்த ஒப்புரவாகுதலின் ஊழியத்தை நிறைவேற்ற முடியாது. எனவேதான் உயிர்த்தெழுந்த இரட்சகர் தமது சீடர்கள் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக்கொள்ளும்படி அவர்கள்மீது ஊதினார் (யோ 20:22). பெந்தேகொஸ்தே நாளில் அவர்கள் பெறவிருந்த ஆவியின் ஞானஸ்நானத்தின் முன்னுசியாயிருந்தது இவ்வனுபவம் (அப் 1:4,5).

6. தோமா உட்படப் பதினொருவருக்குக் காட்சி

யோவான் 20:24-29, “இயேசு வந்திருந்தபோது பன்னிருவரில் ஒருவனாகிய திதிமு என்றழைக்கப்பட்ட தோமா அவர்களுடன் இருக்கவில்லை. மற்ற சீடர்கள், ‘கர்த்தரைக் கண்டோம்’ என்று அவரிடம் சொன்னார்கள். அதற்கு அவர், ‘அவரது கைகளில் ஆணிகளறையப்பட்டதால் ஏற்பட்ட காயத்தை நான் பார்த்து, அந்தக் காயத்தில் என் விரலை விட்டு, என் கையை அவரது விலாவில் போட்டாலன்றி விசுவாசிக்க மாட்டேன்’ என்றார். மறுபடி எட்டு நாட்களுக்குப் பின்னர் அவரது சீடர்கள் வீட்டிற்குள் இருந்தார்கள்; தோமாவும் அவர்களுடன் இருந்தார்; கதவுகள் பூட்டப்பட்டிருந்தன. அப்பொழுது இயேசு வந்து நடுவில் நின்று, ‘உங்களுக்குச் சமாதானம்’ என்றார். பின்பு அவர் தோமாவைப் பார்த்து, ‘நீ விரலை

இங்கு நீட்டி, என் கைகளைப் பார்; உன் கையை நீட்டி, என் விலாவில் போடு; அவிசுவாசியாயிராது விசுவாசியாயிரு' என்றார். தோமா அவருக்கு மறுமொழியாக, 'என் ஆண்டவரே! என் தேவனே!' என்றார். அதற்கு இயேசு, 'தோமாவே, நீ என்னைப் பார்த்ததினால் விசுவாசித்தாய்; பார்க்காதிருந்தும் விசுவாசிக்கிறவர்கள் பாக்கியவான்கள்' என்றார்."

கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையே **விசுவாச** நடைதான். "நாம் தரிசித்து நடக்காமல், விசுவாசித்து நடக்கிறோம்" என்று தேவப் பிள்ளைகளின் சார்பில் அப்போஸ்தலன் பவுல் எழுதினார் (2 கொரி 5:6). "கண்ணால் பார்க்க முடிந்தவற்றை அல்ல, பார்க்க முடியாதவற்றை" நோக்குவதாலேயே இது சாத்தியமாகும் (4:18). இதே சத்தியத்தை அப்போஸ்தலன் பேதுரு எதிரொலிக்கிறார்: 1 பேதுரு 1:8, "கிறிஸ்துவை நீங்கள் பார்க்காமலிருந்தும் அவரிடம் அன்பு செலுத்துகிறீர்கள்; இப்பொழுது அவரைத் தரிசியாமலிருந்தும் அவரிடம் விசுவாசம் வைத்து, விவரிக்க முடியாததும் மாட்சிமையினால் நிறைந்ததுமாயிருக்கிற மகிழ்ச்சியுள்ளவர்களாய்க் களிகூருகிறீர்கள்." உணர்ச்சிவசமும் பரவசமுமே இன்றையக் கிறிஸ்தவத்தை ஆட்டிப்படைக்கின்றன. பரவச உணர்ச்சியையே மக்கள் நாடியலைகின்றனர். உணர்ச்சிகள் இருக்கலாம்; ஆனால் அவை விசுவாசத்தைப் பின்தொடரலாமே தவிர அதற்கு முந்தக்கூடாது. திருவார்த்தையின் உண்மைத்துவம் (fact) முதலில் வருகிறது; அடுத்து அதனை விசுவாசம் (faith) தொடர்கிறது; அடுத்து உணர்ச்சிகள் (feelings) வரலாம், வராமலுமிருக்கலாம். இவ்வரிசையை ஒருபோதும் மாற்றாதிருங்கள். அறிவியலும் தொழில்நுட்பவியலும் பெருகியுள்ள இக்காலத்தில் இது கடினம்தான். ஆனாலும், விசுவாசம் இல்லாமல் தேவனைப் பிரியப்படுத்தவே முடியாது (எபி 11:6). புலம்பல் தொனியுடன் ஆண்டவர் கேட்டது: "மனுமகன் வரும்போது பூவுலகில் விசுவாசத்தைக் காண்பாரோ?" (லூக் 18:8ஆ). இறுதிக் காலத்தின் இறுதிக் கட்டத்திற்குள் வந்துள்ள நாம் கன்னி விசுவாசத்தைத் தக்க வைத்துக்கொண்டு அதில் வளர்ந்து பெருக ஒருவரையொருவர் ஊக்குவிப்போம் (எபி 3:12,13). நாம் "பிழைத்திருப்பதே" (உயிர் வாழ்வதே) விசுவாசத்தினால்தான் என்றிருக்கவேண்டும் (ரோ 1:17; கலா 2:20). கிறிஸ்தவர்களாக மாறியவர்கள் நடபடிகள் புத்தகத்தில் "**விசுவாசித்தவர்கள்**" என்றழைக்கப்பட்டனர்! பாடுகள், பாரங்கள் எதுவாயிருந்தாலும் "விசுவாசத்தில் தொடர்ந்தால்தான்" இறையரசின் ஆசிகளை அனுபவிக்க முடியுமென்று இறைமக்களை அப்போஸ்தலர் ஊக்குவித்தனர் (அப் 14:22).

7. கலிலேயாக் கடலோரத்தில் ஏழு அப்போஸ்தலருக்குக் காட்சி

யோவான் 21:1-24, "இவைகளுக்குப் பின்பு இயேசு திபேரியா கடற்கரையில் மறுபடியும் சீடருக்குத் தம்மை வெளிப்படுத்தினார் ... சீமோன் பேதுரு, தோமா, நாத்தான்வேல், செபெதேயுவின் குமாரர் மற்றும் வேறிரு சீடர் அங்கிருந்தனர் ... விடியற்காலமானபோது, இயேசு கரையில் நின்றார்; அவரை இயேசு என்று சீடர்கள் அறியாதிருந்தார்கள் ... அவர் அவர்களைப் பார்த்து, 'படகுக்கு வலது பக்கமாக வலையைப் போடுங்கள்' என்றார். அப்படியே அவர்கள் போட்டு, ஏராளம் மீன்கள் அகப்பட்டதால் அவர்களால் வலையை இழுக்க முடியவில்லை ... அவர்கள் சாப்பிட்டபின், சீமோன் பேதுருவைப் பார்த்து இயேசு, 'யோனாவின் மகன் சீமோனே, நீ இவர்களைவிட மிகுதியாக என்மீது அன்பு செலுத்துகிறாயா?' என்றார். அதற்கு அவர், 'ஆம், ஆண்டவரே, உம்மை நேசிக்கிறேன் என்பது உமக்குத் தெரியுமே!' என்றார். இயேசு அவரிடம், 'என் ஆட்டுக்குட்டிகளை மேய்த்திடு' என்றார். இரண்டாம் முறை இயேசு அவரிடம், 'யோனாவின் மகன் சீமோனே, நீ என்னிடம் அன்பாயிருக்கிறாயா?' என்று கேட்டார். அவர் இயேசுவிடம், 'ஆம், ஆண்டவரே, உம்மை நேசிக்கிறேன் என்பதை நீர் அறிவீர்' என்றார். அவர், 'என் ஆடுகளை மேய்த்திடு' என்றார். மூன்றாம் முறையாக இயேசு அவரிடம், 'யோனாவின் மகன் சீமோனே, நீ என்னை நேசிக்கிறாயா?' என்று கேட்டார். மூன்று முறை இவ்விதம் கேட்டதால் பேதுரு வருத்தமடைந்து, அவரிடம், 'ஆண்டவரே, உமக்கு எல்லாம் தெரியுமே! எனக்கு உம்மீது அன்பு உண்டு என்பது நீர் அறியாத ஒன்றா?' என்றார். இயேசு அவரிடம், 'என் ஆடுகளை மேய்த்திடு' என்றார்." பேதுரு எவ்விதமாய் மரணமடைவார் என்பதை அடுத்துள்ள வசனங்களில் ஆண்டவர் முன்னறிவிக்கிறார். மட்டுமல்ல, யோவானின் காரியத்தில் பேதுருவின் தேவையற்ற தலையீட்டை ஆண்டவர் கண்டிக்கிறார்.

இச்சீடரில் பலர் கைதேர்ந்த மீனவர். அன்றோ அவர்களது முயற்சி எதுவும் பலனளிக்கவில்லை. உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தரின் எளிமையான **நடத்துதலை** அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டபோதோ, அசாதாரணமான மீன் பிடிப்பு சாத்தியமாயிற்று (வச 6அ). பல சமயங்களில் நாம் ஆவியானவர் மூலம் தேவன் தரும் எளிய நடத்துதலைவிட நமது அறிவு மற்றும் அனுபவத்தையே அதிகம் சார்ந்துவிடுகிறோம். இராப்பகலாய் உழைத்தும் கனி காணாது விரக்தியடைந்திருக்கும் கள மிஷனரிகளுக்கு இங்கு உன்னதப் படிப்பினை ஒன்றுண்டு. ஒரு சில நாட்கள் உங்கள் பணிகளை நிறுத்திவிட்டுப் புதிய நடத்துதல் வேண்டி தேவனுக்குமுன் காத்திருங்கள். நமக்கு ஆலோசனை தந்து நம்மை நடத்த முடியாத துறை என்று தேவனுக்கு எதுவும் கிடையாது. மீன் பிடிப்பதைப்பற்றி ஒரு தச்சனுக்கு என்ன தெரியும் என்று சீடர்கள் நினைக்கவில்லை! கூடாரத் தொழிலாளியாகிய பவுல் இறைநடத்துதலின்படிச் சொன்னதை மாலுமிகள், எவ்வளவு அனுபவசாலிகளானாலும், கேட்டிருந்தால் அவ்வளவு பெரிய கப்பல் சேதத்தை அவர்கள் தவிர்த்திருப்பார்கள் (அப் 27:9-11,21).

ஆண்டவர் நம்மை அழைத்துள்ள பணியை அவருக்கு ஏற்புடைய வகையில் நாம் செய்யவேண்டுமானால், அவர்மீது நமக்கு **ஒப்புமையற்ற அன்பு** இன்றியமையாதது என்பதே அவரது இந்த ஏழாம் தரிசனத்திலிருந்து நாம் கற்கும் இன்னொரு முக்கிய பாடம் (யோ 21:15-17). அதிலும் குறிப்பாக, சபை மேய்ப்பார்களுக்கு இது அதிமுக்கியம். பாஸ்டருக்கு அல்ல, இயேசுவுக்கே சபையார் சொந்தம் என்பதை அவர் “என்” ஆட்டுக்குட்டிகள், “என்” ஆடுகள், “என்” ஆடுகள் என்று திரும்பத் திரும்ப அழுத்திச் சொல்வதிலிருந்து நாம் புரிந்துகொள்ளவேண்டும் (வச 15-17). திருச்சபை என்பது அவர் தமது சொந்தத் திருரத்தத்தால் விலை கொடுத்து வாங்கியது (அப் 20:28). அவரது ஆடுகளைக் கவனித்துக்கொள்ள அவரால் நியமிக்கப்பட்டவர்களே ஆயர்கள். “பிரதான மேய்ப்பார்” மீது நமது பற்று இருக்குமளவுக்குத்தான் நமது ஊழிய அர்ப்பணிப்பு இருக்கும் (1 பேது 5:4). பேதுருவிடம் ஒரே கேள்வியை ஆண்டவர் மும்முறை கேட்டார். ஆம், இரண்டாந்தர நோக்கங்களைத் தங்கள் மனதிலிருந்து அறவே ஒழித்துவிடும்படி மேய்ப்பார்கள் அடிக்கடி இவ்விதக் கேள்விகள் மூலம் தங்களைத் தற்பரிசோதனை செய்துகொள்ள வேண்டும். இங்கு கவனிக்கவேண்டிய இன்னொரு காரியம்: இந்தத் தரிசனத்தின்போது மட்டுந்தான் ஆண்டவர் தமது மறுவருகையைக் குறிப்பிட்டுள்ளார் (யோ 21:23). ஆம், அவர் மீது அடக்க முடியாத பாசம் கொண்டவர்கள்தான் அவரது வருகையை ஆவலாய் எதிர்நோக்குவர் (2 தீமோ 4:8). எனது நண்பர் அண்ணன் பொன்ராஜ் ஐசக் அவர்களது பாடல் என் நினைவுக்கு வருகிறது —

இயேசுவே, என் இதய மன்னா, இறங்கி வாரும் துரிதமாய்;

நேசரே, என் அருமை நாதா, நித்தம் உம்மைத் தேடி வாடுகின்றேன்.

அன்பே, உம்மை நான் என்று காண்பேன், அன்பெந்தன் நெஞ்சத்தில் பொங்கிடுதே,

மாயமாம் உலகை விட்டு நான் சென்று மகிமை அடைய வாஞ்சிக்கிறேன்!

8. கலிலேயாவிலுள்ள மலையில் பதினொருவருக்கும் 500 விசுவாசிகளுக்கும் காட்சி

மத்தேயு 28:16-20, “பதினொரு சீடரும், கலிலேயாவில் இயேசு தங்களுக்குக் குறித்திருந்த மலைக்குப் போனார்கள். அங்கே அவர்கள் அவரைக் கண்டு, பணிந்துகொண்டனர்; சிலரோ சந்தேகப்பட்டனர். அப்பொழுது இயேசு அருகில் வந்து, அவர்களைப் பார்த்து, ‘விண்ணிலும் மண்ணிலும் எல்லா அதிகாரமும் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, நீங்கள் புறப்பட்டுப்போய், அனைத்து மக்களினத்தவரையும் சீடராக்கி, பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியின் பெயரால் அவர்களுக்குத் திருமுழுக்கு கொடுத்து, நான் உங்களுக்குக் கட்டளையிட்ட எல்லாவற்றையும் அவர்கள் கடைப்பிடிக்கும்படி அவர்களுக்கு உபதேசம் பண்ணுங்கள். இதோ, உலக முடிவு வரை எந்நாளும் நான் உங்களுடன் இருக்கிறேன்’ என்றார்.”

1 கொரி 15:6, “அதற்குப் பின்பு அவர் ஐந்நூறுக்கும் அதிகமான சகோதரருக்கும் ஒரே நேரத்தில் தரிசனமானார்; அவர்களில் அநேகர் இன்றுவரை இருக்கிறார்கள்; சிலர் மட்டுமே இறந்துவிட்டனர்.”

இந்தத் தரிசனத்தின்போது ஆண்டவர் **நற்செய்திப் பேராணையைத்** தெளிவான வார்த்தைகளில் கொடுத்தார். தமது சீடரது விசுவாசம் பூரணப்படவேண்டுமென்று அவர் காத்திருக்கவில்லை. இத்தனை முறை அவர் காட்சியளித்த பின்னரும், “சிலர் சந்தேகப்பட்டனர்” (மத் 28:17). இவர்களும்

“பதினொருவரில்” உள்ளவர்கள்தான்! (வச 16). நாம் குறைவற்றவர்கள் என்பதால் அல்ல, நாம் குறைவுள்ளவர்கள் என்றாலும் தேவன் நம்மிடம் ஊழியப் பொறுப்புகளை ஒப்படைக்கிறார். அவர் நம்மை உண்மையுள்ளவர்கள் என்று “கண்டு” அல்ல, உண்மையுள்ளவர்கள் என்று “கருதி” ஊழியத்தில் நியமித்திருக்கிறார் (1 தீமோ 1:12). நாம் அவரை ஏமாற்றிவிடக்கூடாது.

திறந்த வாசல்கள் நிறைய இருந்தும் அகிலவுலகிலும் மிஷனரிப்பணிக்கு எதிர்ப்புகள் கூடிக்கொண்டே யிருக்கின்றன (1 கொரி 16:9). நமது தாய் நாடாம் இந்தியாவில் இது எவ்வளவு உண்மை! கிரஹாம் ஸ்டெயின்ஸ் (1941-1999) மற்றும் அவரது இரு மகன்களின் இரத்தசாட்சி மரணம் குறித்து 2019இல் வெளியான *Least of These* என்ற திரைப்படம் நமது கண்களைக் குளமாக்கிற்று. ஜனவரி 22 அன்றிரவு நடந்த சோகச் சம்பவம் போன்றது திரும்ப நடக்காது என்று யார் சொல்ல முடியும்? இதனால் நாம் நமது பணியை நிறுத்திட முடியுமா? முடியவே முடியாது! ஏனெனில், நமக்கு அதிகாரம் தந்துள்ளது அரசு அல்ல, அகிலாண்டவர்! “எல்லா” அதிகாரத்தையும் வைத்திருப்பது தளகர்த்தனாம் இயேசு! கர்த்தாதி கர்த்தர்! இராஜாதி இராஜா! கிறிஸ்தோரே, ‘முன்னே செல்வோம்’ என்று பாடிவிட்டு முடமாய் உட்கார்ந்து விட்டோமே! புறப்பட்டுப் போவோம், எழுந்து வாருங்கள்!

9. பதினொருவருக்கும் யாக்கோபுக்கும் காட்சி

மாற்கு 16:14, “அதற்குப் பின்பு பதினொருவரும் பந்தியில் அமர்ந்திருந்தபோது அவர்களுக்கு இயேசு தோன்றினார். உயிர்த்தெழுந்திருந்த தம்மைக் கண்டவர்கள் சொன்னதை நம்பாததால் அவர்களது *அவிசுவாசத்தையும்* இருதயக் கடினத்தையும் அவர் கண்டித்தார்.”

லூக்கா 24:44-49, “பின்பு இயேசு அவர்களைப் பார்த்து, ‘மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்திலும், தீர்க்கதரிசிகளின் ஆகமங்களிலும், சங்கீதங்களிலும் என்னைப்பற்றி எழுதியிருப்பவை யாவும் நிறைவேறவேண்டும் என்று நான் உங்களோடிருந்தபோது உங்களுக்குச் சொல்லிவந்தவை இவையே’ என்றார். அப்பொழுது வேத வாக்கியங்களைப் புரிந்துகொள்ளும்படி அவர்களது மனதை அவர் திறந்து, அவர்களைப் பார்த்து, ‘மனந்திரும்புதலும் பாவ மன்னிப்பும் எருசலேமில் தொடங்கி அனைத்து நாட்டினருக்கும் அவரது பெயரால் பிரசங்கிக்கப்படவேண்டும். இவற்றிற்கு நீங்கள் சாட்சிகளாயிருக்கிறீர்கள்; என் பிதா வாக்குப்பண்ணியதை, இதோ, உங்களுக்கு அனுப்புகிறேன்; நீங்களோ உன்னதத்திலிருந்து வரும் *வல்லமையினால்* ஆட்கொள்ளப்படும்வரை எருசலேம் நகரில் காத்திருங்கள்’ என்றார்.”

ஆண்டவரது இந்த ஒன்பதாவது தரிசனத்தைக் குறிப்பிட்டே 1 கொரிந்தியர் 15:7இல், “பின்பு யாக்கோபுக்கும், அப்போஸ்தலர் எல்லாருக்கும் தரிசனமானார்” என்று பவுல் எழுதினார்.

அவிசுவாசத்தைக் கிறிஸ்து கண்டித்தார்; ஏனெனில் அது அதிமோசமானது. கானான் செல்ல எகிப்தை விட்ட இஸ்ரவேலரிடம் எத்தனையோ குறைபாடுகள் இருந்தன. ஆனால், அவற்றில் தலையோங்கியது அவிசுவாசமே (எபி 3:19). எவரையும் நரகத்திற்குத் தள்ளும் முடிவான பாவம் அவிசுவாசமே. பிறரது எந்தப் பாவமும் மன்னிக்கப்பட அவர்களுக்காய் ஜெபிக்கலாம்; ஆனால் ஜீவனுள்ள தேவனை விட்டு, விக்ரிகாராதனைக்குப் பின்னால் போக வழிவகுக்கும் அவிசுவாசம் எனும் பாவம் மன்னிக்கப்படும்படி ஜெபிக்க முடியாது (1 யோ 5:16,21; எபி 3:12). விசுவாசம் நம்மைக் கீழ்ப்படிதலுக்கு நடத்தும்; அவிசுவாசமோ கீழ்ப்படியாமைக்கு நடத்தும் (எபி 4:6,11). விசுவாசம் தேவனைக் கனப்படுத்துகிறது; அவிசுவாசமோ அவரைக் கனவீனப்படுத்தி அவரை மட்டுப்படுத்துகிறது. இஸ்ரவேலரது உதடுகள் அடிக்கடி உதிர்த்த இரு வார்த்தைகள்: “தேவனால் முடியுமா?” (சங் 78:19,20,41). இதுவே தேவனுக்கு எரிச்சல் உண்டாக்கியது. நமது வாயிலிருந்து “தேவனால் முடியும்” என்ற வார்த்தைகளே வரட்டும். அப்படித்தானே திருமறையில் “எழுதப்பட்டிருக்கிறது?” தேவனால் கூடாத காரியம் எதுவுமுண்டோ? “கூடாதது ஒன்றுமில்லையே, கூடாதது ஒன்றுமில்லையே” என ஆர்ப்பரிப்போம்! நமது விசுவாசத்தின் அடித்தளமே ஆடிப்போகும் வேளைகள் நமது வாழ்வில் வரத்தான் செய்யும். எனவேதான், விசுவாசத்தைத் துவக்குகிறவரும் அதனை நிறைவு செய்கிறவருமாகிய இயேசுவிருந்து நமது கண்களைத் திருப்பவே கூடாது (எபி 12:1). பைபிளிலுள்ள ஒவ்வொரு திருவாக்கின்மீதும் விரல் வைத்து, “ஆமென், ஆமென்” என்று முழங்குங்கள்!

பாவமன்னிப்பின் செய்தியைப் பட்டிதொட்டிகளுக்கெல்லாம் எடுத்துச் செல்லவேண்டிய அவசரம் இருந்தாலும், “உன்னதத்திலிருந்து வரும் வல்லமையினால்” சீடர்கள் ஆட்கொள்ளப்படும்வரை அவர்கள் வெளியே புறப்பட்டுச் செல்ல ஆண்டவர் அனுமதிக்கவில்லை (லூக் 24:49). இன்றோ, ஓர் ஆள்தத்துவத்தில் பரிசுத்த ஆவியானவர் இவ்வலகிற்குள் ஏற்கனவே வந்துவிட்டதால், அவர் பரலோகத்திலிருந்து வரவேண்டுமென்று நாம் காத்திருக்க அவசியமில்லை. மாறாக, பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப்பட்ட நிச்சயம் கிடைக்கும்வரை மறுபடி பிறந்த ஒவ்வொருவரும் இறைப்பிரசன்னத்தில் உட்கார்ந்திருக்க வேண்டும் (எபே 5:18). “நான் நிரப்பப்பட்டுவிட்டேன்” என்ற நிச்சயம் எவ்விதச் சந்தேகமுமின்றி இருதயத்தில் கிடைப்பதே ஆவியின் நிறைவுக்கு மறுக்க முடியாத நிரூபணம். நமக்கு மாதிரியாகவே நமதாண்டவர் பரிசுத்த ஆவியானவரின் வல்லமையிலேயே ஊழியம் செய்தார் (அப் 10:38; 1:8). நாம் சாட்சி பகரும்போது நம்மைப் பலப்படுத்தவே ஆவியானவர் நமக்குத் துணைநிற்கிறார் (5:32).

10. ஒலிவ மலையில் பதினொருவருக்குக் காட்சி

லூக்கா 24:50-53, “பின்பு பெத்தானியா வரை இயேசு அவர்களை அழைத்துக்கொண்டுபோய், தமது கைகளை உயர்த்தி, அவர்களை ஆசீர்வதித்தார். அவர்களை ஆசீர்வதிக்கையில், அவர்களை விட்டுப் பிரிந்து, பரலோகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார். அவர்கள் அவரைப் பணிந்துகொண்டு, மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு எருசலேமுக்குத் திரும்பி வந்து, தினமும் தேவாலயத்தில் தேவனைப் புகழ்ந்து துதித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆமென்.”

மாற்கு 16:19, “இவ்விதம் கர்த்தர் அவர்களுடன் பேசிய பின்னர், பரலோகத்திலிருந்து எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு, தேவனது வலது பக்கத்தில் உட்கார்ந்தார்.”

அப்போஸ்தலர் 1:1-3, “தெயோப்பிலுவே, இயேசுவானவர் தாம் தெரிந்துகொண்ட அப்போஸ்தலருக்குப் பரிசுத்த ஆவியினால் கட்டளையிட்ட பின்னர், அவர் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நாள் வரை அவர் செய்யவும் உபதேசிக்கவும் தொடங்கிய எல்லாவற்றையும் குறித்து, எனது முதலாம் நூலில் நான் எழுதினேன். அவர் பாடுபட்ட பின்பு, நாற்பது நாட்களாக அப்போஸ்தலருக்குத் தரிசனமாகி, இறை யரசுக்கடுத்தவற்றை அவர்களுடன் பேசி, பல தெளிவான சான்றுகளால் அவர்களுக்குத் தம்மை உயிரோடிருக்கிறவராய்க் காண்பித்தார்.”

அப்போஸ்தலர் 1:9-12, “இவைகளை அவர் சொன்ன பின்பு, அவர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது, உயர் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார்; மேகம் ஒன்று அவரை எடுத்துச்சென்று அவர்கள் பார்வையிலிருந்து மறைத்துவிட்டது. அவர் செல்லும்போது அவர்கள் வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்துக்கொண்டே இருந்தார்கள். அப்போது வெண்ணுடை அணிந்த இருவர் தோன்றி, ‘கலிலேயரே, நீங்கள் ஏன் வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்துக்கொண்டே நிற்கிறீர்கள்? இந்த இயேசுவானவர் எவ்விதம் உங்கள் கண்களுக்கு முன்பாக வானத்திற்கு எழுந்தருளிப்போனாரோ, அப்படியே மறுபடியும் வருவார்’ என்றனர். அப்பொழுது அவர்கள் ஒலிவ மலையிலிருந்து எருசலேமிற்குத் திரும்பினர்.”

உன்னதமேறும்பொழுது நமதாண்டவர் காட்டிய பாவனை பரவசமளிப்பதாயிருக்கிறது. “அவர் தமது கைகளை உயர்த்திச் சீடர்களை ஆசீர்வதித்தார்” (லூக் 24:50). விரிக்கப்பட்ட செட்டைகளுடன் ஒரு கழுகு அல்லது தேவதூதன் பறப்பதுபோல் அவர் உயரே சென்றார் எனக் கற்பனை செய்கிறேன்! தேவப் பிள்ளைகள் ஒவ்வொருவருக்கும் கிறிஸ்து அருளும் உன்னத ஆசீர்வாதங்களையே இது குறிப்பிடுகிறது. “தேவனது வலது பக்கத்தில்” கிறிஸ்து அமர்ந்தார் (மாற் 16:19). அனைத்து ஆசீர்வாதங்களும் நமதாகும்படி நாமும் அவருடன் உன்னதங்களில் உட்காரவைக்கப்பட்டிருக்கிறோம் (எபே 1:3). கிறிஸ்து பரமேறியதால் நமக்குக் கிட்டிய ஆசிகள் எண்ணிலடங்கா. “இறைமக்களுக்கு அவர் அளிக்கும் உரிமைப்பேறு எத்துணை மாட்சிமிக்கது என்றும், அவர்மீது விசுவாசம் கொண்டுள்ள நம்மிடம் செயலாற்றும் அவரது வல்லமை எத்துணை ஒப்புயர்வு அற்றது என்பதனையும் அறிந்துகொள்ள நமது அகக்கண்கள் திறக்கப்படும்படி” நமக்காகவும் உடன் விசுவாசிகளுக்காகவும் தவறாது ஜெபிக்கவேண்டும் (எபே 1:18,19). கிறிஸ்துவைத்

தேவன் எழுப்பி, தமது வலப்பக்கத்தில் அவரை அமர வைத்ததாலேயே இந்த ஆசிகளெல்லாம் நமக்குச் சொந்தமாயின (வச 21). கிறிஸ்துவானவர் இப்பொழுது உட்கார்ந்திருக்கும் உன்னதங்களிலுள்ள ஆசிகளமீது கண்களைப் பதிக்காமல், உலகக் காரியங்களிலேயே நாம் உழன்றுகொண்டிருந்தால் நமது பார்வை மங்கிப் போகும் (கொலோ 3:1,2). உன்னதமேறிய பின்னர் பிதாவானவரிடமிருந்து கிறிஸ்து நமக்காகப் பெற்றுக்கொண்டதாலேயே பரிசுத்த ஆவியானவரும் அவரது **வரங்களும்** நமதாயின (எபே 4:7-11). இதைக் குறித்து அப்போஸ்தலன் பேதுருவுக்குக் கிடைத்த வெளிப்பாடும் தெளிவும் அபாரம்: அப் 2:33, “இயேசுவானவர் தேவனது வலது கரத்தினால் உயர்த்தப்பட்டு, பிதாவானவர் அருளிய வாக்கின்படி பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்று, நீங்கள் இப்பொழுது பார்க்கிறதும் கேட்கிறதமான இதனைப் பொழிந்தருளினார்.” கிறிஸ்து பரமேறியதைத் தொடர்ந்து, சீடர்கள் துதியிலும் தொழுகையிலும் எருசலேம் தேவாலயத்தில் பத்து நாட்கள் செலவிட்டனர் (லூக் 24:52,53). ஞா. சாமுவேல் ஐயரவர்களின் கீர்த்தனை காலத்தால் அழியாதது —

மகிழ், மகிழ், மந்தையே, நீ; அல்லேலூயா!

பரன் மைந்தன் பரமேறினார், அல்லேலூயா!

*வானமெல்லாம் நிரம்ப மனுஷ மைந்தன்
எல்லா வானங்கள் மேலேறினார், அல்லேலூயா!
தீனையாளு நம்மைச் சேர்ந்த தலைவராயினார்,
ஞானமுடன் பாடுங்கள், அல்லேலூயா, இன்று!*

*தந்தை வலபாகத்தில் சத்திய கிறிஸ்து
எங்கள் சத்துருக்கள் மேற்சிறந்தார், அல்லேலூயா!
சொந்தக் காயங்கள் காட்டிச் சுகிர்தமுடன் ஜெபிப்பார்;
மந்தையே, உந்தனுக்காய், அல்லேலூயா, இன்று!*

உயிர்த்தெழுதலுக்கும் உன்னதமேறுதலுக்கும் இடைப்பட்ட 40 நாட்களில் நமதாண்டவர் கொடுத்த 10 தரிசனங்களிலிருந்து நாம் இக்கட்டுரையில் கற்றவற்றை **இறையரசு வாழ்வுக்கு 10 பாடங்கள்** என இங்கு வரிசைப்படுத்துவோம் —

1. இறையரசில் குடியுரிமை என்பது தேவனது கிருபையின் அடிப்படையில் மட்டுமே தரப்படும். தேவப் பிள்ளைகளாகிய நம்முடன் நமது அண்ணனாகக் கிறிஸ்து தம்மை அடையாளப்படுத்திக்கொள்ளுதல் நமது அறிவுக்கு எட்டாதது.
2. யூதர் நடுவில் ஆணாதிக்கம் ஓங்கியிருந்த அக்காலத்தில் **பெண்டிரைக்** கிறிஸ்து உயர் மதிப்புடன் நடத்தினார். கர்த்தருக்குள், பெண்ணில்லாமல் ஆணில்லை, ஆணில்லாமல் பெண்ணில்லை.
3. இறையரசின் வாழ்விற்கான சட்ட நூல் திருவிவிலியமே. அனுதின தியானத்தையும் சிரமமெடுத்து அதனை ஆராய்ந்து படிப்பதையும் அசட்டை செய்தால் வளர மாட்டோம், முதிர்ச்சியடைய மாட்டோம்.
4. தேவனது புகழை அறிவிக்க இறைமக்கள் அனைவரும் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சந்ததியாம். இக்குழுவினருந்து குறிப்பிட்ட, சிறப்பான, சில வேலைகளுக்காய்த் தேவன் சிலரைத் தெரிந்தெடுக்கிறார். அவரது **தெரிந்தெடுப்பைக்** கேள்வி கேட்க முடியாது.
5. இறையரசின் அடிப்படைத் தன்மையே **சமாதானத்தான்** (ரோ 14:17). கிறிஸ்துவின் மூலம் தேவனோடு ஒப்புரவாகும்படி மக்களை அழைத்துவரும் சமாதானத் தூதுவர்களாகவே இறையரசுக் குடிமக்கள் செயல்படவேண்டும்.
6. இறையரசு வாழ்வு என்பது பார்வை அல்லது வேறெந்த புலனறிவினால் அல்ல, **விசுவாசத்தினால்** மட்டுமே சாத்தியம். துவக்கம் முதல் முடிவு வரை இப்படித்தான். உணர்வுகள் எதுவாயினும் அவை அடுத்துதான்.

7. தங்களது இராஜாவின் மீதுள்ள அன்பையும் பற்றையும் பாதிக்கும் எதற்கும் இறையரசுக் குடிமக்கள் இடந்தரக்கூடாது. இயேசுவில் நாம் அன்புகூரும் அளவுக்குத்தான் நாம் பிறருக்குப் பயன்படுவோம்.
8. சேனைகளின் தளபதியாகிய கிறிஸ்துவின் பேராணை நமக்குத் தரப்பட்டிருப்பதாலேயே கட்டாயமாக நாம் மிஷனரிப்பணியில் ஈடுபட்டுள்ளோம் (2 தீமோ 4:1,2). ஆடவர், பெண்டிர் யாவரையும் சந்திக்கவேண்டும் என்று நமக்குத் தரப்பட்டுள்ள கட்டளையே நமக்கு உந்துவிசை.
9. பரிசுத்த ஆவியானவரின் வல்லமை இல்லாது நாம் இயேசு ராஜாவுக்குச் சாட்சிபகர முயலக்கூடாது. இருட்டுச் சக்திகளின் ஆதிக்கத்தில் அடைபட்டுக் கிடப்போரைக் கிறிஸ்துவுக்காய் விடுவிக்கும் பணியென்பது ஓர் ஆன்மீகப் போர் (கொலோ 1:13).
10. நாம் கிறிஸ்துவுடன் இறந்தோம்; அவருடன் புதைக்கப்பட்டோம்; அவருடன் எழுப்பப்பட்டோம்; அவருடன் உன்னதங்களில் அமர்த்தப்பட்டுள்ளோம். கிறிஸ்துவுக்குள் நாம் இருப்பதாலேயே அனைத்து ஆன்மீக ஆசீர்வாதங்களும் நமதாகின்றன. அவரது நித்திய அரசில் என்றென்றுமாய் அவருடன் அரசாளுவதற்காக அவரது மறுவருகையை எதிர்நோக்கியிருக்கிறோம் (வெளி 3:21; 22:5ஆ).

*குதாகலம் நிறைந்த நன்னாள் நடுவானில் மின்னிடுமே,
இதுவரை இருந்த துன்பமில்லை, இனி என்றுமே ஆனந்தம்!*

*தளகர்த்தனாம் இயேசு நின்று, ஜெயம் அளித்திடுவார் இன்று;
அவர் ஆவியினால் புதுப் பெலனடைந்து ஜெயக்கீதங்கள் பாடிடுவோம்!*

(இக்கட்டுரை ஆங்கிலத்தில் மட்டும் இந்த இணையதளத்தில்
Online Letter 102இன் இணைப்பாய் 21 ஏப்ரல் 2019இல் வெளிவந்தது.)